

столско седалище въ Цариградъ въ неговия ставропигияленъ метохъ. Когато осени Божията благодать религиозния турски народъ и когато се отворятъ неговитѣ духовни очи, той ще види всичката лъжливостъ на сегашното мохамеданско учение. Той ще види всичкия фалшъ на своето убеждение да се счита за потомъкъ на Авраама затуй, че практикува вехто-заветния обрядъ на обрязването,—както евреитѣ мислятъ за себе си; ще види, че това лъжливо учение е дѣло на лъжливия пророкъ Мохамедъ. Когато се отворятъ духовнитѣ очи на религиозния турски народъ и разбере всичката лъжливостъ на сегашното мохамеданско учение, той ще дойде смирено предъ нозетѣ на блаженейшия западенъ иллирийски първо-юстиниановски архиепископъ и смирено ще проси да бжде просвѣтенъ въ евангелското христово учение. Като се просвѣти религиозния турски народъ съ евангелското христово учение и се обнови православната вѣра на изтокъ, то тогава ще се изпълни изказаното пророчество на св. Василия Велики, Кесарийски архиепископъ, който пише въ своето послание до западния иллирийски архиепископъ Уалерияна, като казва: „Ибо, если только не заключени уже времена міра сего, и остаятся еще дни житія человѣческаго, то необходимо що би некогдай Вами обновлена била вѣра на востокъ и что би привремени вознаградили Ви востокъ за тѣ блага, какія получили отъ него. (Твор. св. Василия Великаго ч. IV. Москва 1847 година стр. 212).

Съ покръстването на религиозния турски народъ отъ западната апостолска иллирийска самостоятелна църква, ще да бжде очистена православната вѣра на изтокъ отъ езическия елинизмъ, който се е вмъкналъ въ православната вселенска църква чрезъ елинистическата цариградска архиепископия. Когато осени благодатъта Божия набожния турски народъ и бжде той просвѣтенъ съ Евангелското Христово учение, тогава ще да се тури честния кръстъ на св. София въ Цариградъ, който величественъ храмъ е билъ построенъ отъ великия римско-византийски императоръ Юстинианъ Велики, който е произхождалъ отъ ослavianенитѣ древни иллирийски българи.

„Яко соблюлъ еси слова терпенія моего, и азъ тя соблюду отъ години искушенія, хотящія пріити на всю вселенную искусити живушія на земли“. (Апок. гл. III, ст. 10).